

Sygn. akt III Ca 1351/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 lutego 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SO Tomasz Pawlik (spr.)

Sędzia SO Krystyna Hadryś

Sędzia SR (del.) Roman Troll

Protokolant Monika Piasecka

po rozpoznaniu w dniu 12 lutego 2014 r. w Gliwicach

na rozprawie

sprawy z powództwa B. T.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej

w W.

z udziałem interwenienta ubocznego A. M.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 9 maja 2013 r., sygn. akt I C 1762/12

1. oddala apelację;

2. zasądza od powoda na rzecz pozwanego oraz na rzecz interwenienta ubocznego kwoty po 1.200 zł (tysiąc dwieście złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania odwoławczego.

SSR (del.) Roman Troll SSO Tomasz Pawlik SSO Krystyna Hadryś

Sygn. akt. III Ca 1351/13

UZASADNIENIE

Powód domagał się zasądzenia od pozwanego kwoty 15.840,88 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu, a także zasądzenia na jego rzecz zwrotu kosztów procesu.

Kwota dochodzona pozwem miała stanowić odszkodowanie za szkodę spowodowaną przez, reprezentującego powoda przed (...) Biurem (...) w M. (zwanym dalej (...)), rzecznika patentowego, który zawarł z pozwanym umowę ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnym. Zdaniem powoda, rzecznik patentowy nie poinformował go o konieczności uiszczenia opłaty za 3 rok ochrony patentowej w terminie do dnia 31 maja 2009 roku, jak również o

możliwości uiszczenia tej opłaty w powiększonej wysokości w dalszym terminie, wskutek czego wygasła udzielona patentowi powoda ochrona.

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie na jego rzecz zwrotu kosztów postępowania. W odpowiedzi na pozew podniósł m.in., że powód nie wykazał przesłanek odpowiedzialności odszkodowawczej rzecznika

Dopuszczony do udziału w sprawie w charakterze interwenienta ubocznego rzecznik patentowy wniósł o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie na jego rzecz zwrotu kosztów postępowania. Twierdził, że powód został przez niego poinformowany o obowiązku uiszczenia opłat, przy czym ustalono, że będzie je wносił osobiście. Podniósł też, że pomimo wypowiedzenia mu przez powoda pełnomocnictwa w 2008 r. przekazywał powodowi pisma (...).

Zaskarżonym wyrokiem Sąd Rejonowy oddalił powództwo, a także zasądził od powoda na rzecz pozwanego i interwenienta ubocznego zwrot kosztów postępowania.

Sąd I instancji ustalił, że powoda i rzecznika patentowego wiązała umowa zlecenia. Na mocy tej umowy rzecznik reprezentował powoda przed (...) Biurem (...) w M. w postępowaniu, którego celem było uzyskanie tzw. patentu europejskiego. Poza tym rzecznik reprezentował również powoda w innych postępowaniach patentowych na terenie kraju. Strony umowy uzgodniły, że rzecznik patentowy będzie informował powoda o konieczności uiszczenia odpowiednich opłat w postępowaniu przed (...) Biurem (...) natomiast opłaty powód miał uiszczać samodzielnie. Interwenient uboczny na początku współpracy przeszkolił powoda i pouczył go jak wygląda korespondencja z (...) Biurem (...). Rzecznik patentowy zgodnie z poczynionymi przez strony uzgodnieniami utrzymywał kontakt z powodem - kontaktował się zarówno za pośrednictwem Internetu (korespondencja mailowa), jak również przysyłał pisma za pośrednictwem Poczty Polskiej.

W ramach umowy, w dniu 31 maja 2007 roku został zgłoszony do (...) Biura (...) w M. patent powoda, co było związane z koniecznością ponoszenia stosownych opłat, w tym opłat za przedłużenie tymczasowej ochrony patentu za poszczególne lata.

Pismem z dnia 22 października 2008 roku powód, reprezentowany przez pełnomocnika, wezwał interwenienta do natychmiastowego zwrotu wszelkich dokumentów związanych z prowadzonymi przez rzecznika sprawami, wobec wypowiedzenia mu

pełnomocnictwa. Pomimo wypowiedzenia umowy rzecznik podejmował jeszcze w imieniu powoda działania przed (...) Biurem (...).

Termin płatności za trzeci rok tymczasowej ochrony praw patentowych przypadał na dzień 30 maja 2009 roku. Powód nie uiścił tej opłaty w terminie, nie uiścił także opłaty w dodatkowym terminie, tj. do dnia 30 listopada 2009 roku.

Z uwagi na brak płatności, w dniu 11 stycznia 2010 roku (...) wystosowało zawiadomienie o utracie praw.

Dnia 26 stycznia 2010 roku powód uiścił opłatę za przedłużenie ważności, opłatę dodatkową oraz 10 % dopłaty.

Komunikatem z dnia 5 lutego 2010 roku (...) poinformowało zgłaszającego, że opłata za przedłużenie została uiszczona zbyt późno. Wobec czego powód, działając przez nowego przedstawiciela, zgłosił prośbę o przywrócenie praw, która została przez (...) odrzucona. (...) uznało zgłoszenie patentu za wycofane z dniem 11 stycznia 2010 r. a wszystkie wpłacone przez powoda opłaty po 10 stycznia 2010 roku miały zostać mu zwrócone.

Powód pismem z dnia 26 stycznia 2010 roku wypowiedział udzielone rzecznikowi pełnomocnictwo do reprezentacji przed (...) ze skutkiem natychmiastowym. Jednocześnie wezwał interwenienta do zapłaty kwoty 1.095,70 zł tytułem odszkodowania.

Z uwagi na fakt, iż rzecznik patentowy był ubezpieczony od odpowiedzialności cywilnej u pozwanego, powód wezwał pozwanego do wypłaty odszkodowania.

Sąd Rejonowy nie dał wiary zeznaniom powoda w części, w której twierdził on, że interwenient nie poinformował go o konieczności zapłaty stosownej opłaty w europejskim postępowaniu patentowym. Oceniając zeznania powoda w tym zakresie Sąd zwrócił uwagę na ich wewnętrzną sprzeczność. Początkowo powód stwierdził bowiem, że interwenient uboczny nie zawiadomił go o opłacie, pomimo istnienia takiego obowiązku umownego. Wyjaśnił, że nie przypomina sobie, aby w mailach od rzecznika było zaznaczone, że jest on zobowiązany do zapłaty. Jednakże w innej części zeznań powód przyznał, że otrzymywał także pisma od rzecznika i nie jest wykluczone aby właśnie w którymś z nich wezwano go do uiszczenia konkretnej kwoty. Z powyższego wynika, że powód nie ma tak naprawdę wiedzy czy rzecznik informował go o obowiązku uiszczenia opłaty czy też nie. Tym samym nie sposób uznać za wiarygodne i zasługujące na uwzględnienie jego zeznania, że interwenient uboczny nie powiadomił go o opłacie.

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd Rejonowy ocenił, że nie zostały wykazane przesłanki odpowiedzialności rzecznika patentowego. W tym kontekście stwierdził, że interwenient, pomimo wypowiedzenia mu umowy, podejmował wszelkie niezbędne działania dla zapewnienia powodowi ochrony patentowej, a zwłaszcza przekazał mu wszelką korespondencję z (...).

O kosztach orzeczono na podstawie art. 98 i 107 k.p.c. w związku z § 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

Od opisanego wyroku apelację wniósł powód, który domagał się jego zmiany i uwzględnienia powództwa, względnie uchylenia i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu. Skarżący zarzucił Sądowi Rejonowemu naruszenie art.232 i art.233 k.p.c. i dokonanie w konsekwencji błędnych ustaleń faktycznych. Zdaniem skarżącego interwenient uboczny naruszył zasady etyki zawodowej, gdyż pomimo udzielonego mu pełnomocnictwa nie działał właściwie w imieniu powoda. W uzasadnieniu apelacji wyjaśnił, że skoro rzecznik działał przed (...) pomimo wypowiedzenia pełnomocnictwa to uległo ono przedłużeniu przez czynności konkludentne. Zaniedbania po stronie rzecznika upatrywał także w tym, że nie zawiadomił on bezzwłocznie (...) o wypowiedzeniu mu pełnomocnictwa. Przeczył nadto skarżący ustaleniom, z których wynikało, że powód w sposób czytelny i zrozumiały został pouczony o obowiązku uiszczania kolejnych opłat. Podkreślił, że powód nie jest zobowiązany do posiadania wiedzy specjalistycznej w tym zakresie.

Pozwany wniósł o oddalenie apelacji i zasądzenie na jego rzecz od powoda zwrotu kosztów postępowania odwoławczego. Podkreślił, że powód podejmując decyzję o nieskorzystaniu z pełnomocnika w postępowaniu patentowym powinien był się zapoznać z procedurą patentową i terminami wnoszenia opłat. Brak zatem związku przyczynowego pomiędzy zaniechaniem interwenienta a szkodą.

Interwenient uboczny wniósł o oddalenie apelacji i zasądzenie na jego rzecz od powoda zwrotu kosztów postępowania odwoławczego.

Sąd Okręgowy zważył:

Apelacja nie zasługiwała na uwzględnienie.

Sąd Rejonowy poczynił w sprawie prawidłowe ustalenia faktyczne, które Sąd Okręgowy podziela i przyjmuje za swoje. Nie sposób zwłaszcza podważyć dokonanej przez Sąd I instancji oceny, że powód wypowiedział rzecznikowi patentowemu pełnomocnictwo już w październiku 2008 r., podczas gdy obowiązek uiszczenia kolejnej opłaty powstał w 2009 r.. Nie można też podzielić argumentacji zawartej w apelacji, jakoby wypowiedziana przez powoda umowa, została na nowo zawarta (przedłużona) przez czynności konkludentne. Interwenient uboczny podejmował bowiem jedynie czynności zachowawcze. W ramach tych czynności przekazywał on powodowi korespondencję z (...), co dawało powodowi możliwość ochrony jego praw patentowych poprzez dokonanie odpowiednich czynności (choćby uiszczenie opłaty w zwiększonej wysokości za 3 rok ochrony). Czynności tych powód zaniechał, oczekując,

z niezrozumiałych bliżej względów, że powód będzie nadal reprezentował go w postępowaniu patentowym, pomimo odwołania pełnomocnictwa.

W rzeczywistości-jak wynika to z zeznań samego powoda- powód nie zapoznawał się bliżej z treścią pism przesyłanych przez swojego byłego pełnomocnika. Nie powierzył również we właściwym czasie tej czynności nowemu pełnomocnikowi.

Nie sposób czynić zarzutu rzecznikowi patentowemu, że nie zawiadomił bezzwłocznie (...) o wypowiedzeniu mu pełnomocnictwa. Zasady wykonywania zawodu rzecznika wymagały bowiem, aby wykonywał czynności zachowawcze, dopóki klient nie podejmie własnych działań. Tymczasem to powód zaniechał poinformowania (...) we właściwym czasie o tym, że będzie działał w postępowaniu patentowym samodzielnie (lub przez nowego pełnomocnika).

W świetle powyższego brak adekwatnego związku przyczynowego pomiędzy powstaniem szkody, a działaniami rzecznika patentowego, za którego odpowiedzialność ponosi pozwany. Tym samym nie zostały też wykazane przesłanki odpowiedzialności odszkodowawczej.

Z tych też względów, gdy apelacja okazała się bezzasadna, na podstawie art.385 k.p.c. orzeczono jak w sentencji.

O kosztach orzeczono, stosownie do wyniku sprawy, na podstawie art. 98, 107 zdanie trzecie i 108 § 1 k.p.c. w związku z § 6 pkt 5 i § 13 ust.1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

SSR (del.) R. Troll SSO T. Pawlik (spr.) SSO K. Hadryś